

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-283/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Kemfelje, vlasnika obrta Autosistem za usluge trgovinu i prijevoz, Soblinec, Krapinska ulica 5, OIB: 66126627863, kojeg zastupa Tomislav Hajdek, odvjetnik u Zagrebu, Ivana Šibla 15, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa Dora Hanžeković Žuža, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 22, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 8. svibnja 2026. u prisutnosti odvjetnika punomoćnika tužitelja i odvjetnice Mateje Radojević, zamjenice punomoćnice tuženika, dana 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Tomislava Matijevića, Zagreb, Vukovićeve 11, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-1400/2025 (Općinski građanski sud u Zagrebu, poslovni broj Ovrv-98208/2025) od 15. listopada 2025. te se tužbeni zahtjev u cijelosti odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 441,36 EUR s zateznim kamatama od 12. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 125,00 EUR s zateznim kamatama od 12. lipnja 2026. do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Tomislava Matijevića, Zagreb, Vukovićeve 11, poslovni broj UPP/OS-

Ovr-1400/2025 (Općinski građanski sud u Zagrebu, poslovni broj Ovr-98208/2025) od 15. listopada 2025., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru navodi da je rješenje o ovrsi izdano temeljem računa tužitelja oznake 36/P1/7 u kojem se navodi da se odnosi na naknadu za čuvanje oštećenih dijelova – oznaka štete 90-AO-2489/2023 te se taj račun poziva na drugi račun oznake 117/P1/1 koji je izdan na ime OK Global Mobility. Tuženik ističe da račun oznake 117/P1/1 nema veze s njime, dok je potraživanje po računu 36/P1/7 neosnovano, jer mu nikakve usluge čuvanja oštećenih dijelova nisu pružene. Naime, društvo OK Global Mobility d.o.o. da je bilo oštećenik u pogledu štete na vozilu, koju štetu da je otklonio ovdje tužitelj, za što da je ispostavio račun 117/P1/1, kojeg je tuženik, kao ugovorni osiguratelj oštećenika, u cijelosti podmirio i to najprije u nespornom iznosu od 1.150,00 EUR, a potom i ostatak u iznosu od 391,02 EUR. Dakle, šteta da je u cijelosti naknađena vlasniku oštećenog vozila, a u samom računu tužitelja 117/P1/1 da se nije spominjala nikakva usluga čuvanja oštećenih dijelova. Predmetni spis da se je kod tuženika vodio pod oznakom 90-AO-2489/2023. S obzirom da tuženik i tužitelj nisu ni u kakvom ugovornom odnosu (tuženik da mu nije dao nalog za čuvanje stvari), to da ne postoji pravna osnova temeljem koje bi tužitelj od njega mogao potraživati naknadu za čuvanje oštećenih auto dijelova. Osim toga, s obzirom da tužiteljev obrt uopće nije registriran za čuvanje stvari, da nije jasno kako je tužitelj došao do jedinične naknade za čuvanje stvari po jednom danu, niti koliko dana je trajalo to navodno čuvanje i po čijem nalogu, stoga da se niti visina utuženog potraživanja ne može prihvatiti. Oспорava i zatraženi tijek zateznih kamata.

3. Tužitelj navodi da se utuženo potraživanje odnosi na naknadu tužitelja za čuvanje oštećenih dijelova vozila marke Dacia Sandero, registarske oznake ZG 8508-IN, vlasnika vozila OK GLOBAL MOBILITY d.o.o., Ilica 1A, Zagreb (oštećenik), a koju štetu na predmetnom vozilu da je bio u obvezi oštećeniku nadoknaditi tuženik kao odgovorni osiguratelj. Tuženik da je sačinio izvid štete pod oznakom 90-AO-2489/2023 kojim je, između ostalog, bila predviđena zamjena oštećenih dijelova na predmetnom vozilu. Tužitelj je otklonio nastalu štetu prema izvidu tuženika te za isto ispostavio račun 117/P1/1. Dana 24. veljače 2022. tuženik da je poslao obavijest svim auto serviserima koji s njime posluju pa tako i tužitelju, u kojoj navodi da će 1. ožujka 2022. započeti s preuzimanjem oštećenih dijelova odobrenih za zamjenu na vozilima koja se popravljaju temeljem izvida sačinjenog od strane tuženika, uz napomenu da se u slučaju djelomične štete (kakva je bila u slučaju popravka predmetnog vozila) uspostava prijašnjeg stanja vrši zamjenom oštećenih dijelova vozila te da oštećeni dijelovi namijenjeni zamjeni prelaze u vlasništvo tuženika, koje da će tuženik preuzeti u roku 15 dana od dana isplate naknade štete. Stoga da je tužitelj shvatio da je on dužan čuvati oštećene auto dijelove za tuženika kao njihovog vlasnika i da je čekao 150 dana da ih tuženik dođe preuzeti, ali da to niti do današnjeg dana nije učinio. Stoga da je tužitelj izdao tuženiku utuženi račun 36/P1/7 u kojem mu je zaračunao naknadu za čuvanje u iznosu od 8,70 EUR uvećano za PDV po danu, za tih 150 dana. Tužitelj navodi da ovo nije jedini slučaj u kojem je čuvao oštećene dijelove za tuženika i od njega za to potraživao naknadu. Da je istovjetno potraživanje imao prema tuženiku i u odnosu na čuvanje autodijelova vozila oštećenika Mile Kneževića u pogledu kojeg je

pred ovim sudom, pod brojem Povrv-971/2023, sklopljena sudska nagodba kojom se je tuženik obvezao platiti tu naknadu. Kako je tuženik o potraživanju tužitelja po osnovi naknade za čuvanje dijelova u odnosu na vozilo Mile Kneževića bio obaviješten opomenom od 14. veljače 2023., to da je već tada tuženik mogao znati da čuvanje dijelova kod tužitelja predstavlja uslugu koja podliježe naplati, čime da je između stranaka uspostavljena ustaljena poslovna praksa u pogledu postupanja sa zamijenjenim dijelovima i naknade za njihovo čuvanje, koja je proizašla iz ranijeg odnosa i zaključenja sudske nagodbe, a koja poslovna praksa obvezuje stranke u njihovim daljnjim odnosima.

4. Tijekom dokaznog postupka pročitani su utuženi račun tužitelja 36//P1/7 od 29. kolovoza 2025. (list 7. spisa), izvadak iz obrtnog registra za tužitelja (list 27. spisa), račun tužitelja 117/P1/1 od 21. travnja 2023. (list 28. spisa), tuženikov zapisnik o izvidu štete 90-AO-2489/2023 od 10. veljače 2023. (list 52. – 53. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 54. – 56. spisa), tuženikov zapisnik o naknadnom izvidu štete 90-AO-2489/2023 od 12. travnja 2023. (list 57. – 58. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 60. spisa), obavijest tuženika o preuzimanju oštećenih dijelova od 23. veljače 2022., upućena tužitelju 24. veljače 2022. (list 61. – 62. spisa), cjenik tužitelja od 1. siječnja 2023. (list 64. spisa), ispis e-mail korespondencije (list 65. – 66. spisa), tužiteljev dopis od 14. veljače 2023. upućen tuženiku za plaćanje računa (list 67. – 68. spisa) i zapisnik s ročišta ovog suda u postupku Povrv-971/2023 od 27. veljače 2025 – sudska nagodba (list 69. – 73. spisa).

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

6. Predmet spora jest naplata naknade za čuvanje stvari – oštećenih auto dijelova.

7. Među strankama je nesporno da je tužitelj otklonio štetu na vozilu osiguranom kod tuženika, po narudžbi osiguranika tuženika, OK Global Mobility d.o.o., da je za te usluge popravka ispostavio račun osiguraniku tuženika te da mu je isti plaćen te da su te usluge popravka uključivale i zamjenu oštećenih dijelova prema izvidu štete tuženika.

8. Nesporno je i da je tuženik pisanim putem obavijestio tužitelja da je nakon zamjene oštećenih dijelova na vozilu novima, on kao osiguratelj koji je podmirio troškove popravka postao vlasnikom oštećenih dijelova te da iste ima namjeru preuzeti u roku od 15 dana od dana isplate naknade štete, ali da iste nije nikad preuzeo.

9. Sporno je da li je tuženik dužan tužitelju platiti naknadu za vrijeme dok je tužitelj čuvao te stvari.

10. Ugovorom o ostavi obvezuje se ostavoprimalac da primi stvar od ostavodavca, da je čuva i da je vrati kad je ovaj bude zatražio (čl. 725. st. 1. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO).

11. Ostavoprimalac je dužan čuvati stvar kao svoju vlastitu, a ako je ostava uz naknadu, kao dobar gospodarstvenik, odnosno dobar domaćin (čl. 727. st. 1. ZOO-a).

12. Ostavoprimalac ima pravo zahtijevati od ostavodavca naknadu troškova opravdano učinjenih radi očuvanja stvari te naknadu štete koju je imao zbog ostave (čl. 732. ZOO-a).

13. Ostavoprimalac nema pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je naknada ugovorena, ako se ostavoprimalac bavi primanjem stvari na čuvanje ili ako se naknada mogla očekivati s obzirom na okolnosti posla (čl. 733. ZOO-a).

14. Prije svega, iz dopisa tuženika od 23. veljače 2022. u kojem on obavještava tužitelja da će preuzeti oštećene dijelova vozila svojih osiguranika, jer da je nakon isplate osigurnine kojom je plaćen popravak vozila, on postao vlasnikom tih oštećenih dijelova, nema značenje nikakve ponude za sklapanje ugovora o ostavi, budući da ne sadrži bitne elemente ugovora o ostavi (davanje stvari na čuvanje uz obvezu povrata), slijedom čega se niti šutnja tužitelja odnosno puko držanje tih stvari u njegovom posjedu ne može smatrati konkludentnim prihvatom te "ponude" (čl. 247., 249. st. 1., 252. st. 1., 253. st. 1., 262. st. 1. i 2., 265. st. 3. i 4. ZOO-a).

15. Tuženik nije dao tužitelju svoje stvari na čuvanje, već ga je obavijestio da će preuzeti stvari svojih osiguranika, koje nakon plaćanja popravka smatra svojim, koje se već nalaze u posjedu tužitelja samom činjenicom što je on izvršio popravak tih vozila po nalogu tuženikovih osiguranika.

16. Dakle, iz dokaza u spisu proizlazi da među parničnim strankama nije sklopljen nikakav ugovor o ostavi, slijedom čega tužitelj ne može od tuženika zahtijevati plaćanje naknade za "čuvanje" stvari.

17. Međutim, sve i da je takav ugovor sklopljen, tužitelj svejedno ne bi imao pravo od tuženika potraživati naknadu za čuvanje stvari, u smislu odredbe čl. 733. ZOO-a, jer takva naknada očito nije bila, niti je prema ZOO-u morala biti ugovorena.

18. Osim toga, tužitelj se ne bavi primanjem stvari na čuvanje, budući da je glavna poslovna djelatnost koju on obavlja na tržištu popravljivanje vozila, a ne njihovo primanje na čuvanje, a to što je tužitelj u svoj cjenik od 1. siječnja 2023., gotovo godinu dana nakon primitka dopisa tuženika u kojem ga obavještava da će preuzeti oštećene dijelove (24. veljače 2022.), unio stavku "čuvanje oštećenih dijelova" (po cijeni od 8,7 EUR po danu, što za 150 dana iznosi 1.305,00 EUR, a uz uvećanje za PDV iznosi utuženih 1.631,25 EUR) ne mijenja zaključak suda, budući da se radi o jednostranom postupanju tužitelja, učinjenom nakon pravno relevantnog razdoblja, bez ikakvog dokaza da tužitelj takve usluge čuvanja na tržištu uistinu i pruža.

19. Naposljetku, tužitelj niti prema okolnostima konkretnog slučaja nije mogao očekivati naknadu za "čuvanje" oštećenih dijelova, budući da u vrijeme kada je dobio obavijest tuženika o preuzimanju oštećenih dijelova nije bilo nikakvog govora niti o preuzimanju stvari na čuvanje, a kamo li o plaćanju naknade za isto. Tuženik nije prema tužitelju nikada očitovao volju da mu želi predati svoje stvari na čuvanje, na određeno vrijeme, uz obvezu povrata, već je očitovao volju da će iste preuzeti u roku

od 15 dana od isplate naknade iz osiguranja. Tužitelj ga u tom trenutku nije obavijestio da će mu bilo što naplatiti, već mu je jednu godinu nakon primitka obavijesti, izdavanjem računa 11/P1/7 i pozivom za plaćanje od 14. veljače 2023. pokušao naplatiti naknadu za čuvanje za nekih drugih oštećenih dijelova. To sve upućuje da se prema okolnostima konkretnog slučaja nije mogla očekivati naknada za držanje oštećenih dijelova za račun tuženika.

20. Time što je tuženik, u konačnici, nakon provedenog sudskog postupka platio račun 11/P1/7 (temeljem sudske nagodbe sklopljene u predmetu ovog suda Povrv-971/2023 dana 27. veljače 2025.), nije uspostavljena nikakva poslovna praksa plaćanja naknade za čuvanje oštećenih dijelova među predmetnim parničnim strankama.

21. Prema odredbi čl. 12. st. 1. ZOO-a u obveznim odnosima među trgovcima primjenjuju se trgovački običaji čiju su primjenu ugovorili i praksa koju su međusobno razvili.

22. Prije svega, jedna izdvojena radnja plaćanja naknade za čuvanje stvari ne čini ustaljenu praksu, osobito ne ako je do toga došlo nakon vođenja sudskog postupka.

23. S druge strane, iz svih dokaza u predmetnom spisu uopće ne proizlazi da su predmetne parnične stranke bile u ugovornom obveznom odnosu, slijedom čega se eventualna poslovna praksa nema na što primijeniti.

24. U situaciji kada tuženik tvrdi da su oštećeni dijelovi na vozilima koje je tužitelj popravljao i koje je zamijenio novim dijelovima, postali njegovo vlasništvo, ali iste ne preuzima, tužitelj nije dužan iste čuvati za tuženika, budući da među njima ne postoji ugovorni odnos ostave, već iste može, uz prethodno upozorenje tuženiku, zbrinuti kao otpad te naplatiti tuženiku troškove takvog zbrinjavanja, ali nema osnove za naplatu naknade za čuvanje stvari.

25. Stoga je valjalo u cijelosti ukinuti predmetni platni nalog te tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

26. Budući da je u cijelosti izgubio predmetnu parnicu, tužitelj nema pravo na naknadu troškova ovršnog i parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

27. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.631,25 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tuženiku pripada naknada troškova parničnog postupka za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 11/1 o Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., 107/2025., dalje u tekstu: OT/), za ročište od 8. svibnja 2026. u iznosu od 125,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a) i za sudsku pristojbu za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 66,36 EUR (Tbr. 1/3 i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023./), dakle, ukupno mu pripada 441,36 EUR s zateznim kamatama od dana donošenja predmetne presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za izvanugovorna potraživanja, dok je preko tog iznosa do zahtijevanog iznosa d 566,63 EUR, za iznos od 125,00 EUR s zateznim kamatama, zahtjev tuženika valjalo odbiti kao neosnovan.

28. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 12. lipnja 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-30889-305dc**

Kontrolni broj: **0260a-5eff9-cac3d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.